

1. Psalm 151.
2. Blote Kont.
3. De Beste!
4. Kleedkamer Blues.
5. Ontdooien.
6. Vakantiestress.
7. Klodderaar.
8. Pinoccio.
9. Misdienaar
10. Op Een Bidprentje.
11. Kinderspel
12. Zwerver.
13. Zomaar.
14. Af en Toe.
15. De Ladder.

Psalm 151

Vandaag schittert de wereld in al haar pracht.
Kijk om mij heen; lijkt alsof alles naar me lacht.
Opgetild, diepgeraakt.
Ik heb nog nooit zoiets wonderlijks meegemaakt.

Ineens, besef ik dat ik leef.
Kijk ik met andere ogen.
Voel als herboren.
Alles lijkt zoveel mooier, dan tevoren.

Vannacht speelt de maan haar licht me toe.
Ik kijk om me heen; ineens snap ik de clou.
Opgetild, diepgeraakt.
Ik heb nog nooit zoiets wonderlijks meegemaakt.

Ineens, besef ik dat ik leef.
Kijk ik met andere ogen.
Voel als herboren.
Alles lijkt zoveel mooier, dan tevoren.

Blote kont.

Je hebt mijn woorden
ontkleed.
Het glinstert
van je tevreden gelaat.
En ik voel me
..naakt.

Beduusd en verlegen,
staar ik
naar de grond.
Het is alsof ik hier sta,
in mijn blote kont.

En wat nu..?

De beste!

De karikatuur
in spijkerjas
liep uit de pas.

Omdat hij wist
dat hij de beste was,
van alle portretten
uit zijn klas.

Kleedkamer blues.

Zo en dan
in het holletje
van je hart kruipen.
Om even niets van jezelf
te hoeven geven.
En zo
het moment beleven,
waarin je niets
hoeft te zijn.

Dat is leegte
die volstroomt
en kan
schitteren
zoals alleen jijzelf dat kan.

Ontdooien.

Het Eskimomannetje
dat,
in je verbeelding,
graag een dansje deed:
leek verloren
en bevroren.

Maar weer
nam hij me beet.
Door in stijl
en allerijl

De 1ste prijs
te winnen.

Vakantiestress.

De zon is moe
en na al die jaren
echt aan vakantie toe.

De maan wil wel
ook al schijnt ze niet zo fel
en heeft ze,
ook haar "maren."

Dus liet de maan
het idee maar varen
om alleen de klus te klaren.

Dan vraag ik het de sterren.
Misschien helpen zij mij wel.
Maar de sterren
Zwegen.
Zij kunnen alleen bewegen

De zon,
ook al was ze nog zo moe
en echt aan vakantie toe,
was ook ergens een beetje blij.

"Oké, oké: dan blijf ik wel schijnen,
want wat moeten jullie
zonder mij?"

Klodderaar.

De klodders
van wolken die gaan leven.
Ze tonen het motief
van het gepeins
van de man,
die niet laten kan
te wachten op de bus
richting idee.

Zie hem
op het bankje,
langs het voetpad
met knoestige beuken.

Klodder
dit tafereel
op het doek
van je netvlies.

Pinoccio

Lieg maar...
alsof het je eerste keer is.

Zeg maar,
dat daar waar
ik nu in geloof, me in vergis.

Lieg maar,
dat je het meent.
Je wilt niet weten hoe het voelt:
Als alles waar je nu voor gaat
maar voor tijdelijk is bedoelt.

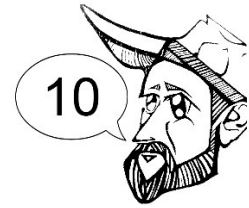
Lieg maar..

Misdienaar.

In de kathedraal,
die je
hebt gemaakt
van je zelfportretten,

brand ik
een kaarsje
voor die portretten,
die mij hebben geraakt
door hun verhaal.

Op een bidprentje...

...groeide een bankje,
in een zee
van glas in lood,
die je een blik bood,

van haast
middeleeuwse
woelige taferelen,
namen ze je mee

...mee van de dagen,
in je kindervagen
naar het
ouder worden.

Kinderspel.

De naïeveling
en lieveling,
van onbedorvenheid,
nam me bij de hand
en leidde me,
met kinderlijke fantasie,
door zijn land.

Daar bouwde
het kind in hem,
een stad als thuis,
voor mij
en alle
vluchtelingen.

Zwerver.

Is overal geweest.
Op alle plaatsen,
in zijn hoofd.
Wandelt hij door,
aangenaam verdoofd.

Langs plaatsen,
die hij zelf heeft ontdekt.
Over wegen,
die hij zelf heeft gemaakt.
In een landschap
zonder grenzen,
groeien al zijn wensen.
Zover de horizon
zich strekt.

Zwerft hij,
nog verder weg van huis.
Zwerft hij, steeds verder,
al dromend,
komt hij thuis.

Zomaar.

Zomaar een idee:
soms, neemt het je mee.
Door kleur
en sleur
en al het
grauwe grijs.

Ze geven je gedachten:
Richting, spoor...
en verlichting.

Je kern van leven
wordt geven,
met beide handen open..
vrij.

Zomaar.

Af en toe.

Zou af en toe
willen spieken op mijn eigen begrafenis.

Spieken wie er is.
Spieken wie *mij* echt mist.
Spieken in wie ik me *niet* heb vergist.

Het is en blijft
maar een gedachte.

Want het leven met jou
is zo mooi
en dierbaar
en mijn kistje mag
nog wel even wachten!

De ladder.

klimmen op een ladder,
om te kijken naar de wegen,
die je heb afgelegd.

Met tevreden blik,
zie je..

De afslagen,
die je niet heb gemist.
De signalen,
waarin je niet heb vergist.

Op de ladder,
kijk je ook
naar de wegen,
die je nog moet gaan.

Met een volle blik,
zie je..

De afslagen,
die je nog nemen moet.
En elk signaal,
onthoud je goed!

bedankt
voor het
lezen!